

fuit, cui, de Praep. Euang. L. XI. 18. εβραίων nominatur θεολόγος, propterea quod luculentius de λόγου diuinitate, quam θεολογίαν nominant, reliquis exponit. Ita namque Eusebius L. III. H. E. c. XXIV. εικότως δ' οὖν τὴν μὲν τῆς σαρκὸς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν γενεαλογίαν, ἃ τε Ματθαίω καὶ Λουκᾷ προγραφεῖσαν, ἀποσιωπῆσαι τὸν Ἰωάννην. τῆς δὲ θεολογίας ἀκέρξασθαι, ὡς αὐτῶ πρὸς τοῦ θεοῦ πνεύματος ὅσα κρείττονι παραφυλαγμένης. Et L. I. c. II. Euangelium μυστικὰς τῶν γραφῶν θεολογίας appellat. Non tamen ita soli Ioanni istud nomen tribuit Eusebius, ut non idem quoque in alios subinde conferret. Nam L. VII. 9. de D. E. Moses ὁ θαυμασίος θεολόγος, et L. XI. 19 Paullus εβραῖος dicitur θεολόγος. Quid? quod si fabulae habenda est fides, etiam post obitum Marcus Euangelista, in Insula Augia Diuice, ubi eius requiescere creditur corpus, hoc se aliquando appellauit nomine. Cum enim non nemo de rei ueritate dubitaret, apparuit ipsi Marcus, et, interrogatus, quis esset, indignabundus respondit, ἐγὼ εἰμὶ μάσκος θεολόγος. Quam relationem, ab Anonymo confectam, et in Bibliotheca Reipubl. Ratisbonensis inuentam, Elias Ehingerus cum Io. Georg. Dorschaeo communicauit, qui eandem, appendicis loco, subiunxit Sceletomaniae Pontificiae. Quis uero non facile uidet, ipsam φράσιν hominem sapere Graecarum literarum imperitissimum. Neque ullibi in tota antiquitate Marcum κατ' ἐξοχὴν ita denominatum esse legimus. Forsan fabulae conditor legerat, ἀποκάλυψιν, cuius auctor in inscriptione dictus est θεολόγος, a quibusdam inter uetustiores, et nominatim Dionysio Alexandrino, tributam esse Ioanni Marco, Paulli et Barnabae in profecionibus, religionis propagandae causa institutis, comiti fidelissimo. Hunc igitur cum Marco Euangelista, a quo tamen omnino diuersus est, confudit. Mittamus fabulam, a Dorschaeo iam dum satis profligatam. Post haec tempora magis illa magisque inualuit denominatio, cepitque, quod ex Athanasii, Greg. Nazianzeni, Epiphani, aliorumque scriptis patet, Ioannes κατ' ἐξοχὴν passim illum